

תלמודו בידו

דף כ עמוד א

- א** מה דינם של חולין שנעשו על טהרת הקודש ?
ב נפל סודר של האוכל חולין בטהרה, וביקש מחבר שהוא טהור שיגביהו ויתן לו וכך עשה, האם נטמא ?
ג סבר ליטול בגדי חול ונטל בטעות את של שבת ולבשם, האם טמאים ומדוע ?
ד שתי נשים חברות שנתחלפו בגדיהן בבית המרחץ, האם הבגדים טמאים ומדוע ?
ה מהי סברת הברייתא, שהשומר חבית של תרומה בחזקת שהיא יין ונמצאת שמן, טהורה אבל אסורה באכילה ?

- א** תנא קמא: הרי הם כחולין ושאין כח ביד אדם להחשיב חולין כקודש, ובטלה דעתו. ר"א בר' צדוק: הרי הם כתרומה [אף שקיבל לאכול חולין ברמת טהרה של קודש]. תנא במשנה: הרי הם כקודש.
 שהרי שנינו, שאף שיוחנן בן גודגדא אכל על טהרת הקודש, היתה מטפחתו נחשבת כטמאה מדרס לעוסקים במי חטאת. אך לקודש לא היתה מטפחתו מדרס, לפי שחולין שלו דינם כקודש.
ב טמא. מפני שהסיח דעתו ממנה, שחזקה שאין אדם משמר מה שביד חברו. וגם חברו אינו שומרה, כי אומר הרי בעל הסודר אינו יודע אם אני טמא, ובכל זאת ביקש ממני להביאו לו, וכנראה שאינו חושש לטהרתו.
ג טמאים. 1. שהשומר חפץ על דעת שהוא חפץ אחר, אינה שמירה. [סברא זו נדחתה] 2. בעלים שומר על בגדי שבת יותר מבגדי חול, וכיון שסבור היה שהם בגדי חול, הרי הסיח דעתו מלשמור אותם שמירה מעולה.
ד טמאים. כי בשעה שגילתה שהתחלפו בגדיה סבורה שחברתה אשת עם הארץ ואינה זהירה בדיני טהרה. ומשום כך מסיחה דעתה משמירת בגדי חברתה.
ה טהורה: כי שמר את השמן מטומאה שיטמא דברים אחרים, ואף שסבר שהוא יין. אסורה באכילה: כיון שלא שמר את השמן מדבר הפוסל את השמן [מגע טבול יום].